

GYŐRI LÁSZLÓ
A MOLNÁR ÖSSZESÖPRI
A LISZTET

Árok

Ősi munka:
párt csalogat,
szól az unka.

Gerle

Fahangú gerle szól
az erdészeti hivatal
tetején.

Tavaszi

Féreg a füge gyökerében.

Híresség

Papírsárkány
a hír szárnyán.

Szorongás

Munkára? Írni? Maholnap
urnába, földbe pakolnak.

Altató

Alszik a csont, a csigolya,
alszik a rakpart és a víz.
Alszik a Duna mosolya,
aludj el végre hát te is.

Kupola

A kupolát lakom három napja.
Nem tudtam élni köztetek.
Fejem olyan nyugalomra hajtva,
amelyből föl nem ébredek.

Meteor

Nyugvó kő nem lehet sehol.
A csillag mit fénylik az égen,
hogya cikkan a meteor
élesen, durván a sötétben.

Bújócska

Lányok bújj, bújj, zöld ága közt,
bár leharsan, reccsen a platánhéj
alattomosan fölöttem,
bújok, te zöld, zöld levelecske,
bújok, ágacska, te zöld, zöld,
lehajlok a tar platán tövéhez –
incselegve bujdosom, élek.

Bajonett

Vágd a zsákba a bajonettet,
forduljon ki a kőre a krumpli
a tűzhely elé,
ahol combjáig föl húzva a szoknyát
lángokba szipog a lány.

Békekötés

Halottainkat egyszer kicseréljük,
visszaadjuk a temetőket,
visszaadjuk a sok-sok katonát:
menjenek békével haza.

Kollégium

Patkány hüppög a fűtőtest mögött,
akár a kisgyerek.
Két kicsi kezét összetéve
hozzánk imádkozik:
ne csavarjuk el a radiátort,
hideg van mostanában.
Kirákta szűrét a konyhalány,
az a nagy fenekű,
de valakihez tartoznia kell,
befogadtuk hát a kicsikét.
Fekete macskák barátjaként
te fölötte pártfogolod őt.
A macskákat át szoktad ugrani,
s mindenféle patkányt befogadsz.
Bögyödben volt a konyhalány,
kapóra jött az alkalom:
a kicsi patkányt föl hizlaljuk,
visszalopjuk az ablakon.

Az üldözött

Mindig a vad van elől,
mindig a vad, ami győz:
a nyúl, a szarvas, az őz,
nem, aki öl.